

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: C. N., narozen X
státní příslušnost: Moldavská republika
bytem X
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2025, č. j. OAM-694/ZA-ZA15-ZA01-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2025, č. j. OAM-694/ZA-ZA15-ZA01-2025, kterým byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“) jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že byl rozhodnutím správního orgánu zkrácen na svých právech. Namítal porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), neboť dle jeho názoru nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Správní orgány si dle žalobce neopatřily dostatečné podklady pro rozhodnutí, čímž byl porušen § 50 odst. 2 správního řádu.
3. Žalobce uvedl, že se obává návratu do Moldavské republiky, protože zde panuje katastrofální ekonomická situace, množí se zde případy vražd, v Podněstří je situace podobná jako na Ukrajině a lze očekávat ještě další zhoršení bezpečnosti civilního obyvatelstva v důsledku probíhající války na Ukrajině. Během ruské invaze na Ukrajinu došlo na střelbu z granátometů v hlavním městě separatistického regionu Podněstří, další dvě exploze vyřadily z provozu dva rozhlasové vysílače v Podněstří. Žalobce podrobně zrekapituloval svůj azylový příběh a uvedl, že jím prezentované důvody podané žádosti odůvodňují udělení mezinárodní ochrany, avšak správní orgán při vydání rozhodnutí nepostupoval v souladu se zákonem, neboť měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit žalobcem prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení a jež v kombinaci s již dříve známými okolnostmi odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany žalobci podle § 14a zákona o azylu.
4. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k novému rozhodnutí, a aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Uvedl, že s žalobními námitkami žalobce nesouhlasí. Při vydání napadeného rozhodnutí vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce uvedl, a shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o Moldavské republice. Žalovaný má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Dle žalovaného tedy přijaté rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu nepřijatelnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu odpovídá zjištěnému stavu a je zákonné.
6. Žalovaný konstatoval, že v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že u druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl ty samé důvody, nedoložil žádné nové zásadní skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že žalobci v případě návratu do země původu hrozí pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by jej v případě návratu do vlasti bezprostředně ohrožovaly na životě a zdraví.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává – s výjimkou vyplývající z § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných

řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 25. 6. 2025 opakovanou žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany a dne 2. 7. 2025 poskytnul údaje potřebné k této žádosti. Konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Moldavské republiky, hovoří rusky a rumunsky, vyznává pravoslavné křesťanství a politickou aktivitu nikdy nevyvíjel. Je svobodný a bezdětný. V Moldavsku bydlel naposledy v obci Gribova. Z Moldavska vycestoval dne 2. 12. 2023 osobním automobilem přes Rumunsko a na území České republiky vstoupil dne 3. 12. 2023. Není držitelem žádného víza ani povolení k pobytu. Je zcela zdravý a trestně bezúhonný. O mezinárodní ochranu žádá již podruhé, a to ze stejných důvodů probíhající války mezi Ruskem a Ukrajinou, dále též z ekonomických důvodů, protože v Moldavské republice obyvatelstvo trpí nedostatkem peněz. Žalovaný přípisem ze dne 3. 7. 2025 vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se dne 16. 7. 2025 s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce se k přípisu vyjádřil prostřednictvím svého právního zástupce podáním ze dne 14. 7. 2025 tak, že de facto pouze zopakoval tvrzené azylové důvody a uvedl, že je přesvědčen o tom, že splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. K samotnému seznámení s podklady dne 16. 7. 2025 se žalobce (potažmo jeho právní zástupce) bez omluvy nedostavil.
10. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
13. K otázce posuzování opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany se podrobně vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65. V tomto rozsudku především dospěl k závěru, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na

splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že „*institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.*“ Vyložil zde také, že „*ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.*“

14. Z právě uvedených závěrů tak plyne, že účelem institutu opakované žádosti není umožnit pouze na základě upřesnění již uvedených tvrzení či skutečností, které žadatel uvedl ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, opětovné věcné posouzení této žádosti. Jeho hlavním účelem je umožnit opětovné posouzení pouze v případech, kdy se v době od předchozího rozhodnutí o žádosti objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly azylově relevantním způsobem ovlivnit postavení žadatele a současně je tento žadatel nemohl během předchozího řízení uplatnit.
15. V rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74, pak Nejvyšší správní soudu tyto své závěry doplnil v tom smyslu, že v případě, že bylo řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřípustnost podle § 25 písm. i) zákona o azylu, soud v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí zkoumá pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Azylově relevantními důvody uváděné žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době podání první žádosti. Tedy zda je mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody. Ty mohou zpravidla spočívat v tom, že žadatelé o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli uvést z objektivních či legitimních subjektivních příčin.
16. Je tedy evidentní, že jádrem soudního přezkumu takového rozhodnutí je především posouzení otázky, zda byly při jeho vydání skutečně splněny podmínky pro aplikaci § 10a odst. 1 písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu.
17. Odůvodnění rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o zastavení řízení z důvodu nepřípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněné závěry o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19).
18. Napadené rozhodnutí uvedené požadavky na náležitosti odůvodnění splňuje.

19. Žalovaný v něm zrekapituloval důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne 25. 6. 2025, které žalobce vyličil v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 2. 7. 2025. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí porovnával tvrzení žalobce v nyní posuzované věci ve vztahu k tvrzením v jeho první žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 14. 8. 2024. Žalovaný konstatoval, že žalobce „uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z dopadu válečného konfliktu na Ukrajině na území Moldavska a ekonomické důvody.“ S uvedenými zjištěními žalovaného soud souhlasí. Stejně tak soud přisvědčuje žalovanému, že od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
20. Důvodnou soud neshledal ani námitku žalobce, že žalovaný porušil § 3 správního řádu, neboť dle soudu žalovaný zjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalobní námitka v podstatě jen opakovala žalobcovo tvrzení o nezbezpečné situaci v Moldavsku, aniž by byly uvedeny konkrétní skutečnosti, které dle žalobce žalovaný zjistil v nedostatečném rozsahu. Dle soudu tedy byla zmíněná žalobní námitka velmi neurčitá, když žalobce nesdělil, jaké konkrétní výtky ve vztahu ke zjištění skutkového stavu má. Nadto soud připomíná, že v posuzované věci se jednalo o opakovanou žádost, kdy bylo na žalobci, aby uvedl nové relevantní skutečnosti pro udělení mezinárodní ochrany, což žalobce nesplnil.
21. K žalobní námitce, že si žalovaný neopatrily dostatečné podklady pro své rozhodnutí, ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu, soud uvádí, že žalovaný si k aktuální politické a bezpečnostní situaci v Moldavské republice vyžádal informace OAMP Moldavsko: Základní přehled o zemi ze dne 7. 5. 2025; informace OAMP Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 7. 1. 2025 a informace OAMP Moldavsko: Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 7. 1. 2025. Zmíněná žalobní námitka je opět velmi nekonkrétní, když žalobce neuvedl alespoň rámcově, jaké další podklady si měl žalovaný ve správním řízení opatřit. Za situace, kdy žalobce ve správním řízení o jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu uváděl prakticky totéž, co při první žádosti a neuvedl žádné nové skutečnosti, nebylo nutné, aby žalovaný obstarával nějaké další podklady.
22. Lze tedy shrnout, že důvody, o které žalobce opřel svou opakovanou žádost, žalovaný zcela správně vyhodnotil tak, že nezakládají přípustnost této žádosti, a proto správně řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, aniž by se žádostí po věcné stránce zabýval. V takovém případě neměl důvod tak učinit ani soud, byť žalobce se toho prostřednictvím argumentace uplatněné v žalobě taktéž domáhal. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. března 2026

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.